

"Als storm geluwd nadien"

Even weegt het bloeien zwaar
als wind en buien overtrekken
roos de moed laat zakken
tuin ter aarde zijgt

fiere hortensianen
buigen diep door overmacht
de rest houdt stand in genade
van mijn groene vingershand

drukkend snakt de lucht naar adem
van een groene long voorzien
maar ik heb slechts oog voor morgen
als storm geluwd nadien

zoveel schietgebedjes later
verheft de tuin zich uit het lood
langzaam breekt zon de wolken
en de aanblik die het bood